

Caminem junts ...

De qui és el teu cor?

Ets Ubuntu?

US COMPARTIM ...

L'EVANGELI EN IMATGES

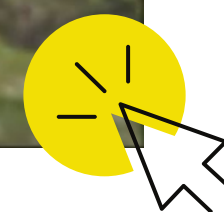
A l'Evangelí d'aquest diumenge li posen una pregunta trampa a Jesús. Fixem-nos en la seva resposta.

"No t'equivoquis i lliura el teu cor al Senyor de l'amor"

UNA LLEGENDA AFRICANA

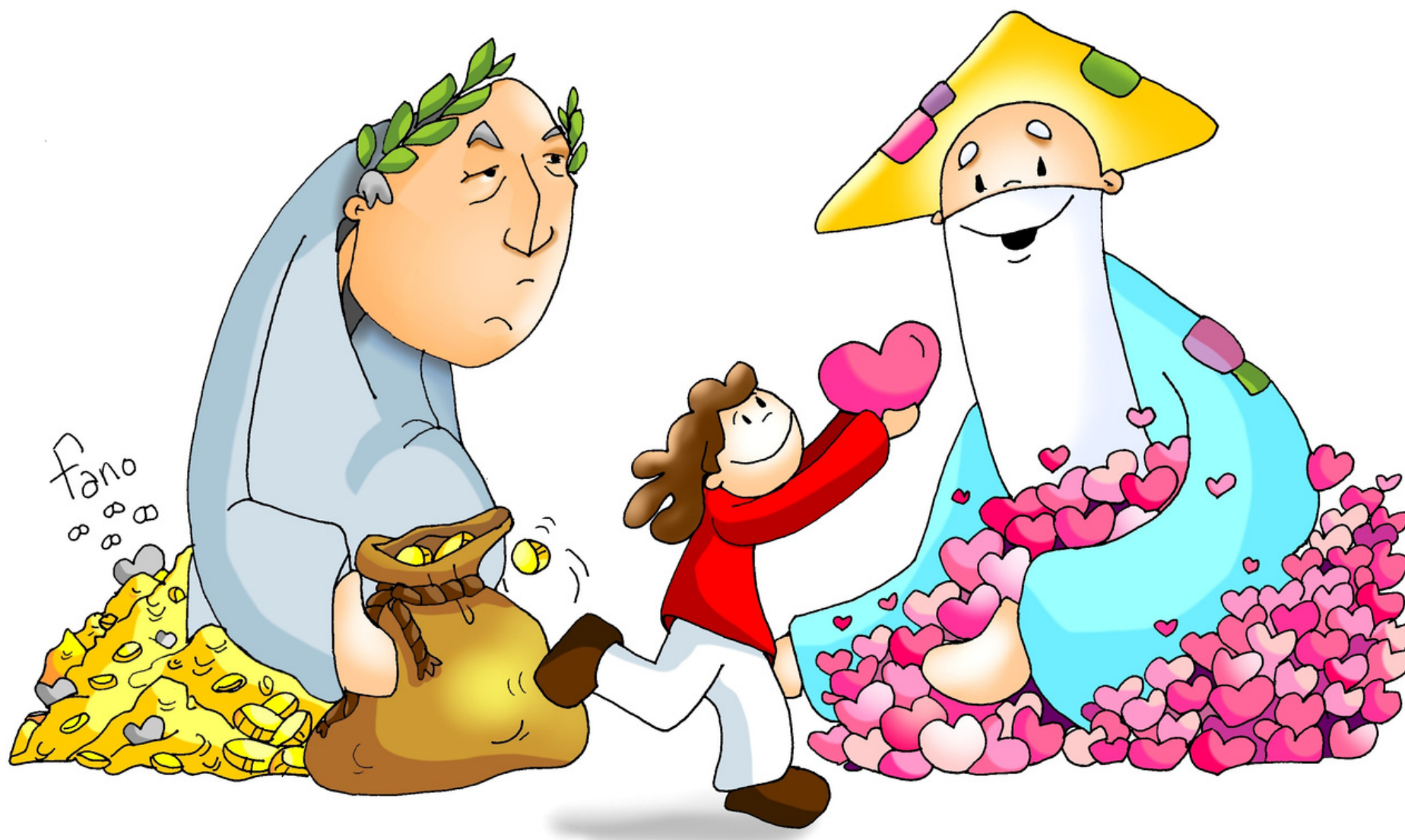
Una història que ens convida a caminar junts i ser Kids feliços, solidaris, empàtics i respectuosos amb tothom.

Evangelí
Mt 22,15-21

El tribut al Cèsar

En aquell temps, els fariseus van planejar la manera de sorprendre Jesús en alguna paraula comprometedora. I van enviar els seus deixebles i els partidaris d'Herodes a dir-li: «Mestre, sabem que dius la veritat i que ensenyes de debò el camí de Déu, sense deixar-te influir per ningú, ja que no fas distinció de persones. Digues-nos què et sembla: ¿És permès o no de pagar tribut al Cèsar?». Jesús es va adonar de la seva malícia i els digué: «Per què em poseu a prova, hipòcrites? Ensenyeu-me la moneda del tribut». Ells li portaren un denari. Jesús els preguntà: «De qui són aquesta cara i aquesta inscripció?». Li responen: «Del Cèsar». Jesús els diu: «Doncs doneu al Cèsar el que és del Cèsar, i a Déu el que és de Déu».

"Doneu al Cèsar el que és del Cèsar i a Déu el que és de Déu"

Quina pregària vols oferir avui a Déu ?

Catequesi en família

UBUNTU!

Hi havia una vegada un antropòleg que va viatjar a Àfrica per observar com es comportaven els nens i nenes d'allà i conèixer si eren diferents dels d'aquí. Volia conèixer la seva cultura i esbrinar quins eren els seus valors. Quan va arribar al seu destí, l'home va proposar un joc als nens i nenes. Va posar una cistella plena de fruita prop d'un arbre. I els va dir el següent :

- El primer que arribi a l'arbre, guanyarà el cistell ple de fruita. Els nens i nenes el van mirar sorpresos i van acceptar el repte.

Però quan l'home va donar el senyal perquè comencés la carrera, va passar una cosa insòlita: els nens i nenes es van agafar de les mans i van començar a córrer junts. A l'arribar tots al mateix temps, van seure, es van repartir tota la fruita que hi havia al cistell i van començar a menjar junts gaudint tots del premi.

L'antropòleg els va preguntar per què havien fet això, per què havien corregut així quan un podia haver-se quedat amb tota la cistella de fruita per ell sol.

I un d'ells va dir : Ubuntu !

Què vol dir , Ubuntu ? va preguntar l'antropòleg.

I una de les nenes li va respondre: : Ubuntu ! Si un de nosaltres guanya, com pot ser feliç menjant fruita, si tots els altres estan tristos ? Ubuntu, vol dir això : « Jo sóc feliç perquè nosaltres som feliços » , « Jo sóc perquè nosaltres som »

L'home va quedar impressionat per la resposta dels nens i nenes.

En aquesta llegenda podem veure el que realment fa feliç als nens!
Els fa feliç compartir tots junts.

I tu? què hauries fet? córrer tot sol? esperar al grup i caminar junts per ser més feliç?

Quins valors podem trobar en aquest conte? creus que són fàcils d'aconseguir?

Ara que no ens podem agafar de les mans
ni abraçar-nos. Com ho podem fer per fer feliç algú que està trist?

Pensem el nom de tres persones a les que ens agradaria ajudar a que estiguin una mica més contents...

*enjoy
every
moment.*

Catequesi en família

